

pótszabályokat alkalmazott, de a melyek — mint a tisztán tilalomba vett erdőségek megővására szolgáló intézkedések a házbirtokos polgárság részére fenálló jogokat nem érintették s értenni nem is akarták.

Törvényhozás.

Budapest jan. 22.

A képviselőház mai ülésében folytatta, illetőleg befejezte a kath. kérvények tárgyalását s megkezdte a vitát a tapolczai kérvény felett. Az előbbeni tárgyalásban az első szónok Ugron Gábor volt. Őt követék a felszólalásban: Irányi Dániel, Mocsáry Lajos, Vidovich (függetlenségi kath. pap, ki nagy részben helyeselte a kérvényezők álláspontját), b. Prónay Dezső s végül Tisza miniszterelnök.

Ezután a tapolczai kérvényre került a sor. Berzevicsy előadó kifejté a kérvényi bizottság hat. indítványát, mely szerint a tapolczai kérvénynek a polgári házasságra vonatkozó része az igazságszolgálati bizottsághoz utasítottatik, a többi rész figyelembe nem vétendő, mellőztetik. E javaslat ellen senki se volt felirva; mellette Mocsáry s Irányi. Az elnök már szavazásra akarta kitűzni a kérdést, midőn felszólalt Istóczy György, s mind a ház, mind a zsufolték tartozók elének derűtsége mellett beszédet mondott a zsidó emancipáció ellen.

Beszéde végén Istóczy hat. javaslatot nyújtott be, mely azt tartalmazza hogy a ház elhatározza a zsidó emancipációról szóló törvény revizióját s megbizzza a kormányt, hogy erről javaslatot terjesszen elő. E határozati javaslatot Istóczy kivül aláírták: Ónody Géza, Széll György, Szentiványi Árpád, Szalay Imre, Lázár Lajos, Seményi Iván, Meszlényi Lajos, Oodescalchy Arthur herceg.

A magyar jogász-egylet.

Vasárnap délelőtt tartotta meg a „magyar jogász-egylet” évi közgyűlését a budapesti ügyvédi kamra termében. Csemegi Károly elnök

A »DEBRECZEN« TÁRCZÁJA.

Egy debreczeni főbíró a Rákóczi-korban.

Történelmi vázlat, 1708. — Irta: Thuly Kálmán.

1708. april hava szintén sok bajjal folyt le Debreczen lakóira nézve és igen sok terheltelessé, kivált a váradi ostromzárlatbeli hadak élemezése s a minduntalan megújuló pusztai kóborlások következtében.

A mi az előbbi illeti, megjegyzendő, hogy Nagyváradnak akkoriban még igen erős vára császári kezben volt; német gyalogság és nagy számu rácz könnyű lovasság tanyáz vala benne. Minthogy pedig az érmeleki szölköket jobbára a debreczeni polgárok bírták, april havával már itt volt a szölkőmivélés ideje: Károlyi tábornagy, a város kérésére: de meg általános katonai érdekből is, nagyobb számu, több lovas- és gyalogezredből álló ostromzárló hadat vezényelt Várad alá Bagossy Pál dandárnok parancsnoksága alatt, oly czélből, hogy ezek a szölkők munkálásának akadályozása végett ki-kiesapdosó fúrge rácz lovasságot visszatartoztassak, s a várat általában s minel szorosabban körülkerítessék.

Bagossy e feladatnak meg is felelt; ugyanis az azelőtt a Berettyó hidjánál Felgyházán állomásozó zárhadat szorosan Várad alá vitte, Püspökiben sánczot ásott és onnét a várat keményen szorongatta. Hanem mint-hogy mindez — ugy mondák — legfőképen a debreczeniek kedvéért s javáért, szölköik miveltetéséért történt; tehát illendő, hogy Debreczen városa (s Bihar megye) süttessen kenyeret, küldjön vágó-marhákat stb., szóval élemezze az ostromzárló püspökii tábornok. Azonkivül a főbb tisztek is mindenféle kedveskedést: bort, fűszereket s egyéb konyharaválót, egyenruhát és sze-elvényi czikket készítettését, fegyverek igazittatását és több

az ülést élénk beszéddel nyitotta meg Jelzi, hogy az egyesületnek a múlt évben 220 tagja volt s 13 teljes ülést tartott. Azután a megtartott felolvasásokat jellemzi s a tisztviselő karral együtt, az idő letelvéen, bejelenti lemondását.

Dell'Adami Rezső titkár ezután fölolvassa terjedelmes évi jelentését, mely a fiatal egyesület állapotát és tekintélyének, valamint hatóságának emelkedését kedvező színekkel festi. A bírák azonban még mindig szerény számmal vesznek részt az egyesületben. Aztán kiterjeszkedik a igazságszolgálat bájaira, korholja a még mindig uralkodó bürokratikus szellemet, képet ad az ügyvédség súlyos küzdelmeiről, a szakirodalom vergődéséről s a főforgó állapotok rendezete kijelöli az egyesület hivatását s a rendelkezésre álló eszközök használásának módjait. Végül biztatólag int a munkásságra a visszások közepebe s jelentését a következő tétellel zárja be:

Egyedül az eszmék tisztázása, az érvek ereje által hat az egyesület egy saját körében, mint kifele. És mégis félreismerhetlen azon természetes, helyes irányzatosság, mely munkásságán önkénytelenül végig vonul és annak eredményeül jelentkezik. Ez irányzat jellemvonásai a gyakorlati aktuális kérdések iránti érzék, a realisztikus módszer mellett a legszigorubb tudományos bírálat, a reális és nemzeti jogkövetelmények méltatása mellett a szabadelvű, nemzetközi, czélszerűségi eszmék tisztelése. Óhajtuk, hogy az egyesület munkásságának bírálatánál a külterjedelm szerény voltát felejtse el az irány emelkedett volta. Óhajtuk, hogy igazságügyi törvényhozásunkra is ez irányban sikerüljön hatni, melyet követve alkotásai nem lesznek talán oly számosak, de reméljük maradandóbbak, mint a mostaniak.

E sűrű tapsokkal fogadott jelentés után dr. Szivák Imre terjeszti elő a pénztár állapotról szóló kimutatást és a számvizsgáló bizottság jelentését. A bevétel volt 1311 forint, a kiadás 510 frt, a pénztári maradvány tesz 801 frot. Számvizsgálókul újból megválasztottak: dr. Chorin Ferencz, dr. Gombár Tivadar és Tarnay János.

A jövő évi költségvetés, melyszerint a bevétel 1191 frt, a kiadás 1150 frttal praemináltatott, elfogadott. A tagsági díj maradt az eddigi. A napirendre tűzött alapszabály módosi ás nem volt keresztülvihető, mert az összes tagok fele része nem jelent meg a közgyűlésen.

Végül az igazgató választmány az eddigi tagok választásával újja alkotottat

Külföldi dolgok.

Párisban az igazgatóság még mindig növekvőben van. Behízonult, hogy Dreux-Breze legitimista marquis kezei közt Chambord gróf egy manifestuma van, melynek tartalma hasonló Napoleon herceg kiáltványához. Hir szerint a főbb pénzügyi körök kiválóbb tagjai Rothschild báró vezetésé alatt igen erős presztíziót gyakoroltak a kormányra az orleansi ház tagjai javára.

A szultán ellen, mint már említettük, merényletet akartak elkövetni. Konstantinápoly tele van a Yildiz-kioszkban megkísérlett merényletről szármaló hírekkel. Hogy valót beszél-e a fáma, azt még e pillanatban nem lehet megállapítani.

Állítják, hogy a helyőrség egy része benyomult a Yildiz-kioszkba s csakis a palatörök éberségének lehet köszönni, hogy a lázadás elfojtatott. Maga Gházi Ozman pasa vezette a palatoárséget. Más oldalról tudni vélik, hogy a helyőrség, mely hónapok óta szold és ellátás nélkül teljesít katonai szolgálatakat, végre megokolta a nélkülözést s külön küldöttség által akarta a szultán előtt kívánalmait kifejezni. A küldöttséget brutális módon utasította vissza a palatoárség, minek folytán összeütközésre került a dolog.

Nyilt számadás. A debreczeni függetlenségi kör folyó évi január hó 20-án tartott táncvigalmáról a bevételi és kiadási tételeket a következőkben van szerencsénk a t. közönség elé terjeszteni. — Bevételek jegyeiből 519 frt. Bevétel felülfizetéseiből 63 frt. Együtt 582 frt. Kiadás 203 frt 81 kr. Maradt tisztja jövedelem 378 frt 19 kr. Fogadják a körünk báljában t. résztvevők a nemes ügy iránt tanusított becses figyelméért öszinte köszönetünket. Debreczen, 1883. jan. 23.

B. Nagy János, elnök. Szőke János, pénztárnok.

ÜJDONSÁGOK.

Garbóczy siremlékére ma az egyházi férfiak köréből K. Tóth Mihály ref. lelkes úrtól vettünk egy főt. Az eddig begyűlt adomány összege 16 ft 20 kr. Felhívjuk erre a kegyeletes ügyre ismételve a hitbuzgó prot. közönség figyelmét. Örizzük meg annak a jó embernek emlékét, a ki így is felehdhetlenül él sziveinkben.

A függetlenségi kör jövő vasárnap délután 4 órakor választmányi gyűlést tart saját helyiségében; tárgyak: bálbizottsági jelentés, az új körhelyiségről szóló tudósítás s egyéb intézkedések a jövő alakulást illetőleg. Egyuttal felemlítjük, hogy a körbe még folyvást be lehet lépni, aláírási iv van letéve a kör helyiségében is.

A nőgyeleti bál jövedelme. Nyilt számadás a debreczeni nőgyelet által folyó hó 13-án az „arany-Bika” szálloda dísztermében rendezett „jelmezest” táncszertel” bevételei és kiadásairól. Bevételek: 499 drb. beléptijegy 2 frtjával 998 frt. 32 drb. páholy jegyért 4 frtjával 128 frt. felülfizetéseiből 109 frt. összesen 1235 frt. Kiadások: A Bika vendéglő díszterméért 180 frt. a katoná zenekarnak 40 frt, ugyanennek vacsora költsége 20 frt, a Magyar testvérek zenekarnak 30 frt, a két krajczáros bélyegkért 10 frt. 1 reudbeli számlára 160 frt. 51 kr, kisebb szolgálatok díjazására 4 frt, összesen 444 frt. 52 kr, tiszta jövedelem 790 frt. 48 kr, Felülfizettek: Farkas Lajos 3 frt, özv. Kacsokovics Iváné 6 frt, özv. Hegyi Mihályné 10 frt, Inczédi Józsefné 1 frt, Schwarcz M. Benő 1 frt, Szikszay József 3 frt, Miskolczy István 3 frt, ifju Pájer József 1 frt, Erényi Ignác 3 frt, ifju Kunz József 3 frt, Besztercey Károlyné 2 frt, Szabó Lajosné 5 frt, Boczkó Soma 2 frt, Weinberger Lajos 5 frt, Komlóssy Arthur 1 ft, özv. Komlóssy Imréné 3 frt, Komlóssy Dezső

vajjon a Berettyón tul való szölkőhegyeket nem jobb lenne-e aattomban való requisitió s insinuatió mellett megmiveltetni”) és az a végre kirendelt hadat más nagyobb, hasznosabb és szükséges operatióra fordítani? Mert így, mint most: a szegény ember csak elmegy és megmunkálja szölkőjét, de a gazdagabb alig kaphat annyi napszámot egyszerre és csakis oly biztosítással, hogy ha szölkőmunkásait a váradi ráczok netalán foglyul vinnék; a szölkőgazda tartozzék őket a rabasgból kiváltani. „De ha melyikünknek felesembert kellene kiváltanunk: meg es nek valóban a szölkő m u n k a !” Ime, még ilyes nehézségek is voltak.

April 13-án Deák Ferencz ezredesnek a felsapott aradi rácz lovasság által Aroktónél felt meglopását és elfogatását újságolja Debreczen főbírája, s viszont néhány nap mulva 18-án: „A környekség elretent; Mónay Pál uramat Náduvvarra kihajtottam, kenyeret is küldöttem, hogy azon a tájon vigyázzanak; de talán az egész ezer (Mónay hada) lehetne — ö t v e n ; kevés bizodalom lehet hozzájuk!”

April 24-én nem Károlyinak, hanem a váradi ostromzárlat, a püspökii kurucz tábor parancsnokának, Bagossy Pál brigadérosnak ir és küld mindenfelét Dobozy. Tudatja vele, hogy egyedül az érmeleki szölkők munkáját fedező hadak táplálására egy hét alatt 6000 kenyeret küldött a város; eleget sr-ri is érte a szegénység, mert nincsen buzájok magoknak sem. A kapások már jóformán hazajöttek. Azonban Nyuzó Mihály uram is (szabolcsi lovasezredes) ezen órában izeni, hogy hada kenyeréről gondoskodjunk. Inkább soha bort se igyunk — sóhajt fel a városbíró — mint ilyen becestelességgel miveltessük veszendő szölkőinket. En ámbátor tavaly is, azelőtt is megmiveltettem szölkőimet; de nem itt a m b e n n e , h a n e m n a g y r e s z t e t a m a g u n k h a d a i k ö l t ö t t e k e l ; és így ha mit szenvednének, fáradoznának az hegyek

*) Ugy érti, hogy a város titokban beuzenne Váradra, s valami sarezért megváltaná a szabad s-ölkő munkát.

1 frt, Komlóssy Miklós 1 frt, Fényes Lajos 1 frt, Fényes Izabella 1 frt, Varga Károlyné 1 frt, Simonffy Imre 2 frt, Dr. Varga Géza 3 frt, Lánckzy Sándor 10 frt, Steinfeld Antal 5 frt, Poós Gyula 2 frt, Tóth Antalné 10 frt, Kiss Lajos országgyűlési képviselő 5 frt, Dr. Kemény Mórné 5 frt, Tóth Sámuelné 5 frt, Fejér Herman vendéglős 5 frt. Fogadják a t. felülfizetők a jötekyony czelra hozott kegyes-adományakért, általában pedig minden t. résztvevők, az egylet nevében elismerő hálás köszönetemet. Debreczen, 1883. január 23. Márton László, nőgyeleti pénztárnok.

Figyelmeztetés. A debreczeni függetlenségi körnek azok a régi b b tagjai, a kik az újja alakuláskor nem írták be neveiket, tisztelettel kéretnek, hogy a náluk kint levő könyveket behozni sziveskedjenek, mivel az ilyenek nincsenek jogosiiva szabályaink értelmében a könyvtár elvezetésére Debreczen, 1883. jan. 22. Csórián József könyvtárnok.

Egészségügyünkhöz. (Beküldetett.) Mily szegyeuletes állapot uralkodik Debreczenben kórház dolgában, mutatja az, hogy a városi kózkórházban, hol 72 ágy van, 87 beteg létezik ez idő szerint; egy ágyban emulfozva ketten is vannak, még a földön is fekszenek, az apólok ágjai is el vannak foglalva. A „Bika” építésére jutott egy félmillió forint, van fényes táncszertem, de nem jutott még eddig semmi egy, a kórház nevét megérdemlő épültre s szegény betegek összezsufolva fetrengek oly szük helyen, mely a tiszta levegő hiányában az egészséges embert is beteggé tenné. Igazán feun az ernyő, nincsen kas.

Hogy bálnak a szerkesztőkkel? Emlékezhetnek az olvasók, mikor Benedek Sándort egy hirlapi cikkért Debreczenben a sajtótörvény mellőzése vével hivatalosan megbüntették. Nem példalán eset ez. Szekszárdon az ottani ellenzék lap főmunkatársát Kenézy Csátárt, városunk szülöttét, ki szintén pénzügyi fogalmazó, hasonlóképen ellították attól, hogy neve, mint újságróe, szerepeljen, ugyancsak a sajtótörvény mellőzése vével. Most Nagy-Kanizsáról értesülünk hogy Szalay Sándor t a n a r t , k i a „Zalai közlönyt” függetlenségi szellemben szerkesztette, a zalamegyei közigazgatási bizottság — a sajtótörvény mellőzése vével — elmozdítá a lapszerkesztéstől. Persze, az felebbezett a miniszterhez. De mi meg azt kérjük, mire való akkor a sajtótörvény, ha egyes „hatóságok” jogosultak annak lábal tiporására? Akkor ne büntessék a hirlapírót se a törvény áthágásáért, ha a törvény őrei nem tartják azt meg. Ezt kívánja az osztó igazság.

Dal-estély. Miskolczról várt dalár vendégeink tiszteletere ezen a héten szombaton az az folyó hó 27-én este a Bika vendéglő termében dal-estélyt rendezünk, melyre a műpártoló közönség tisztelettel meghivatik. Gondoskodva leend az iránt is hogy a nyilvanulandó óhajtatáshoz képest táncmulatság rögtönözhető legyen. Belépti díj 40 kr, alapító és pártoló tagok szabad jegyeiket használhatják. Kezdeté 8 órakor Lengyel Imre egyleti elnök.

A színházról. Ugy vettük észre, de meg hallottuk is, hogy szintársulatunk több tagja, — a szünpadon uralkodó hideg miatt, — már napok óta beteg. Igazán, kinos egyik másik tagot, különösen az énekeseket hallgatni, mert a miut a népszimnű énekesnő esetéből látszik, az igazgató derüre borura játszatja a tagjait, még ha egészen rekedtek is. Némethné vasárnap nem tudott énekelni, de

miveltetésében, megérdemlenék az hegyek, mert a z v i t e z e k i s z n a k t ö b b e t a l e v é b ö l , m i n t a g a z d á k .” Vagyis, mint a népdal ma mondja:

„Éo ötlettem a rózsafát, Más szedi le a virágát!”

Egyszersmind jelenti a főbíró, hogy „im hamarjában egy kis konyhára való t küldöttem brigadéros és tiszt uraiméknak, és ismét küldök másnap reggel husz vágó marhat és 3000 kenyeret a tábor számára Henczidához, „bárcsak a szekereket ne hajtának már által a Berettyón!” April 25-kén ug. anezeket megírja Károlyinak is, panaszkodván: mily tömérdek elemiszert kíván a városból a szölkőző s ostromzárló had De mind ennél nehezebb a sok átkok, szitkok, hogy csak a mi vinczellérségünkért kell ott szenvedniük. Inkább odamaradjanak a jó hegyek: ha ott nincsenek s nem lesznek is, csak gazdálkodunk a hadnak a mig Isten ad magunknak! — A táborra kívántató egyéb accidentiák s szekerek is meglesznek: csak hová s mikorra dirigáljam? tudhassam. Most is a mit találtam, Ngod. parancsolatjára megküldöttem a specifiáció szerint. A mellékelt kimutatás szerint a nemes város Károlyi tábornoknak ekkor a következő ajánlékkal kedvekedett: Öt vég veres aba-posztó kilencz sing zöld remek-posztó, négy dolmányra elég egy és fél kötés papiros, 8 font faolaj, 40 czitrom

Efféle kedveskedő ajándékok minduntalan jártak a tábornokoknak, ezredesek és egyéb főtiszteknek s a városnak tömérdek pénzt fölemeszték; de hiába; k e l l e t t , h o g y a v á r o s m e g m a r a d h a t a s á r t , l e h e t ő k i m e l e s é r t , o l t a l m a z a s á r t e l l e n s é g t ö l é s a k ö r b ö l , r e n d e t l e n k a t o n á k t ö l , k e d v ö k b e n j á r n a k . B i z o n y , n e h é z i d ö k e t é l t e k ö s e i n k ; p e d i g h á t a z 1 7 0 8 - d i k i e s z t e n d ő s z e n v e d é s e k d o l g á b o l D e b r e c z e n e z é v e m é g c s a k ö s s z e s e m h a s o n l í t h a t ó p l . a z 1 7 0 5 i k , 1 7 0 7 - i k v a g y 1 7 1 0 i k é v e k k e l , m i k o r o l y a n e l v i s e l h e t l e n c s a p o k s u l y t ö t t é k a v á r o s t é s z o r g a l m a s , d e r é k , v á l t i g h a z a f i a s l e l k ü l e t ű l á k o í t , h o g y m á r m á r r o s k a d o z n i k e z d e t t e k a l a t t o k .

azért engedni ma, ma nap a vajjon ten az ilve já jól vag beteg Egy m jászott Azt m ig a z g bajokra operette V a d n k i s h e s z i n h a a darab de tölgy közele iskola ig nak szá nagy sz sunkban 1020: y ferti hiv alá Ugy lendőség 1863-ik talyu ha d. e. 9 o termében tetjük. sültünk, toronyór delni, k sabban fi Mert az is törtent toronyór is csak há egész há 1—7-ikek osztályra meg ma felvidékr számban eső Amer városunk vasni, me hoz intéz genek ot dorolui ak talalja am feltalálni Az Amer levelvel a gőzhajó lanokat te előre tudt zetet, me reményökt tebulogva hontalansá lomszerűn dön a hat kan ábrá * Ny szabók tá beteg-seg ényozott, n sulat sziv január 23. * A zése ügye elnökléte városban. fölött a fő fogja gyak minden ke tagot har bizottság de a szükse közgyűlés a közgyűlt nem kerül egyenükig gató bizot költségvete nácszik tal fölterjt felől nyilat eselő egy lasztandó ádata lesz. továbbra is kéretni. A zattal meggy grófit, jegy gokká let Theofil, Há Lónyay M Török Pál való hivath választást megüült tisztelet. * Va építendő n á l o k o n z o r K e m é n y G a d g a t o t t . S á n d o r v e z Á g o s t é s L t i s z t e l g ö k v a s u t e p í t é a t e r v k i v i e r d e k e m e

frt, Fényes Lajos... Varga Károlyné... Dr. Varga Géza... Steinfeld Antal... Antalné 10 frt... 5 frt... 5 frt... Fogadják a t... hozott egyes... minden t. részt... halás kö... 23. Már... Debreczeni függet... tagjai, a kik... beveiket... kiut... Debreczenben, 1883... Mily... Debreczenben... városi... 87 beteg léte... emelőlgyva... fektűznek... Bika... forint, van fé... még eddig... megérdemlő épü... fetren... tiszta levegő... beteggé... kas... Sándor... Debreczenben a saját... hivatalosan... Szek... főkunkatársát... szültöt, ki szintén... elítöltök... szerepeljen... Most... Szalay Sándor... függet... zette, a zalamegyei... sajtotörvény... szertől. Per... De mi meg... kor a sajtotörvény... laltak annak lábál... tessek a hírlapjot... a törvény őrei... kívánja az osztó... dár... hété... Bika vendéglő... melyre a műl... meghivatik Gon... hogy a nyilvánu... mulatság rögt... 40 kr. alapító... használatják... Imre egyleti elnök... sztre, de... tartásunk több... hideg miatt... gazán, kiúos egyik... ekeket hall... esere... korra j... szren bekedtek is... ekeknél, de... hegyek... többet... Vagys,

azért tegnap este is játszani kellett volna, ha engedni a hangja. De nem engedte. S mi lesz ma, midőn nagy szerepet kell játszani? Tegnap az igazgatóné énekel (!) helyette, hát vajjon ma, ki veszi át? Láttuk a mult héten azt is, hogy egy kardaloknő Delilában ülve játszott a szerepét; e kardaloknő, ha jól vagyunk értesülve, az előtt napokkal fekvő beteg volt s azóta is az. De játszania kellett. Egy másik férfi tag szintén beteg volt, de játszott és tánczolt persze, nem önszántából. Azt mi tudjuk, hogy Krecsányi erélyes igazgató; de a tulságba menés, nagyobb bajokra is adhat alkalmat — Érczy az operette tenor két heti szabadságon van. — Vadnai Vilma fogja közelebb énekelni a kis hercegző operette czim szerepét. A színház tegnap este fátve volt, nemcsak a darab végén alkalmazott görög tűzzel, de tölgyfával is.

* **Az iparos ifjak** egylete helyiségében, közelebb Propper N. János a kereskedelmi iskola igazgatója és Szántó József tanár fognak szakszerű folóvasásokat tartani.

— **A veres kereszt-egylet** sorsjegyére nagy számmal történtek az aláírások városunkban; így a helybeli kereskedelmi banknál 1020; a takarékpénztárnál 363; a polgármesteri hivatalnál több mint 300 sorsjegyet irtak alá. Ugy tudjuk, hogy más városokban is keletdőségnek örvendettek e sorsjegyek.

* **Sorsolás**. Az unjonozási sorshuzás az 1863-ik évben születtek, tehát az első korosztály hadkötelesek néve a folyó hó 25-én d. e. 9 órakor tartatik a városába nagytanács-teremben, mire az érdekletteket figyelmeztetjük.

* **Debreczen város tanácsa**, mint értesültünk, végre valahára elhatározta, hogy a toronyór mellé meg egy alkalmas őrt fog rendelni, ki az önkéntes tűzoltó egyletnek pontosabban fogja jelezni a tűz hollétét, mint eddig. Mert az ugyancsak furcsa, hogy mint legutóbb is történt, a csapó utca végén levő tűzet a toronyór a miklós utcán levőnek jelezte, azt is csak nagy későn, miután a pusztító elem az egész házat felemésztette.

* **Az unjonozás** a folyó évben márczius 1—7-ikéig terjedő napokon fog mindhárom korosztályra néve megtartani.

* **A kivándorlás hazánkba** Amerikába még mai napig és nagymérvű; különösen a felvidékről igyekszik a lakosság minél nagyobb számban új hazát keresni a tőlünk oly távol eső Amerikába. Egy hazánkfi, Richter József városunk szülőtte levelét volt alkalmunk olvasni, melyet itt lakó rokonához Kapéczi Pál hoz intézett. Ebben az illető lefestvén az idegenek ottani helyzetét, figyelmezteti a kivándorolni akarókat, hogy a vélt új hazában nem találja ám fel mindenki azt a szerencsét, a mit feltalálni vél; nem mind arany a mi fénylik. Az Amerikában lakó — így írja Richter — leveleivel fellamázza a vármegyét, mihez járul a gőzhajók ügynökeinek üzeme, kik a járatlanokat teljesen kiszakmányolják. De ha valaki előre tudná és látná az a nyomoruságos helyzetet, melybe a kivándorlók jutnak, minden reményöktől megcsalvatva, könyező szemekkel tébolyogva, bizonyára nem vágyódnék senki a hontalanság keserű kenyeré után, stb. Alkalmoszerűnek találtuk ezt most felemlíteni, midőn a hatósági figyelmeztetések dacára is sokan ábrándoznak a kivándorlás eszméje felől.

* **Nyilvános köszönet**. A magyar és szürszabók társulata az iparos ifjak önképző és beteg-segélyző egylet részére 5 ftot adományozott, nemes adományért fogadja a t. társulat szives köszönetemet. Debreczen. 1883. január 23. S z e d l á k József pénztárnok.

* **A Baldácy-alapítvány** végleges rendezése ügyében a napokban Dégenfeld Imre gróf elnökléte alatt külön közgyűlés tartott a fő városban. A határozatok ezek: Az alapítvány fölött a főhatóságot az alapítványi közgyűlés fogja gyakorolni, melynek 22 tagja lesz, vagyis minden kerület választ két rendes és egy pótagot három évre. E közgyűlést az igazgató bizottság elnöke hívja össze évenként egyszer, de szükség esetén többször is Budapestre, a közgyűlés elnökét és jegyzőjét azonban maga a közgyűlés választja évenként. A közgyűlésen nem kerületenkint történik a szavazás, hanem egyenkint. A közgyűlés felülvizsgálja az igazgató bizottság számadvásait, az általa keszített költségvetést, a bizottság javaslatai felett tanácskozik és határozatot hoz, a kerületek által fölterjesztett észrevételek és határozatok felől nyilatkozik. Az alapítvány közvetlen kezelése egy a közgyű és által három évre választandó kilenc tagú igazgató bizottság feladata lesz. Az alapítványi pénzek kezelésére továbbra is a magyar földhitelintézet fog felkérteni. A kilenczes bizottságba titkos szavazattal megválasztottak elnökké: Dégenfeld Imre gróft, jegyzőnek Győry Eleket; bizottsági tagokká lettek: Beóthy Zsigmond, Fabinyi Theofil, Hajós János, Kochmeister Frigyes báró, Lónyay Menyhért gróf, Prónay Deszö báró és Török Pál. Dégenfeld Imre gróf, agg korára való hivatkozással ismételtlen kijelenti, hogy a választást nem fogadhatja el, de a közgyűlés megújult kérésére mégis elfogadta az elnöki tiszte.

* **Vasut**. A Kisterenne-Karczag közt építendő másodrendű vasut létesítésére fennálló konzorcium egy küldöttsége tegnap br. Kemény Gábor közlekedési miniszter által fogadtatott. A küldöttség, melyet gr. Károlyi Sándor vezetett, br. Wodiáner Albert, Pulszky Ágost és Léderer Sándor tagokból állott. A tisztelgők a kormány támogatását kérték ezen vasut építésénél. A miniszter megígérte, hogy a terv kivétel, a mennyiben azt az állam érdeke megkívánja és engedi, támogatni fogja.

Tekintettel arra, hogy maguk a pálya-építkezés körül érdekeltek, jelentékeny áldozatokkal iparkodnak a vasut kiépítését leghetővé tenni, alig kételkedhetni, hogy ez a vasutvonal most már néylég képűl.

* **Szerencsétlenség**. A Cimbría nevű gőzös Hamburgból New-Yorkba menet, Borkum mellett pénteken reggel a Sultán nevű gőzessel ütközött és csakhamar elsüllyedt. Egy csónakkal 39 személy költött ki Cuxhafenban, a többi csónak keresésére 6 gőzös küldetett ki. — A Southern Pacific-vasut futárvonata, a fekező lánczok elszakadása következtében a négy mértföldnyi hosszú meredek lejtőn rendkívül sebességgel rohant alá és Los-Angeles közelebb a korlátot át a töltesről lezuhant. A kocsi romjai lángba borultak. Tizenöt személy életét vesztette. Többen megégették. Tizenegy ember sérülést szenvedett. Eddigélét hét hullát találtak, melyek teljes n felismerhetlenek. — A La Picardie nevű gőzös New-Yorkból Havreba jövet elsüllyedt. Valamennyi utas megmentetett.

* **Arany József**, egyike a legrégebb városi tisztviselőknök, a mult éjjel 82 éves korában jobbletre szenderült. Már 50 éve volt a város szolgálatában irnok minőségben, s mindenkor a legpontosabban felelt meg a reá bízott teendőknök. Temetése holnap fel 3 órakor leend. Nyugodjék békevé.

* **Jegyzőválasztás**. Komádi községben a jegyzőválasztás folyó hó 20-ikán ment végebe, mely alkalommal a városunkban is sokak által ismert Török Lajos választott meg Bólyónyi László ellenében községi jegyzőül, nagy szavazattöbbséggel.

* **A képkiallításnál** kisorsolt képeket többnyire helybeliek nyerték meg. Így az első nyereményt Fischer Nándor; a második nyereményért meg senki nem jelentkezett; a harmadik nyereményt Széll Jánosné; a negyedik nyereményt Géressy Kálmán; az ötödik nyereményt Örmödy Lajos; a hatodik nyereményt gr. Csáky Kálmán; a hetedik nyereményt Katz Lajos.

* **Mesterházy Káimán** jeles fiatal festőnk egyik kiváló művészzel kivitt festményét, mely a debreczeni képkiallításn közgyűlemben részesült, s mely az alkotó ábrázolta: Csáky József vásárolta meg. Ezzel együtt Mesterházyknak összesen öt festménye kelt el, a képkiallításn.

* **Gavallér rablók** Kedélyes rablás történt — mint a Függetlenségnek írják — hó 12-én Hk.-Szt-Imrén. Midőn Mezei Márton odaváló gazda este 8 óra tájban haza felelt, kapuja előtt két fiatal ember állta útját és revolvert szegezve rá, 200 frtot követelték. Mezei nem vesztette el leleljenlétét, hanem felkérte a rabló urakat, hogy jöjjenek be lakására. A rablók be is mentek és midőn ott hosszszas keresést után mit sem találtak, újra elővették revolvereiket és pénz követeltek. Mezei 100 frtot adott át nekik, a mivel azután meg is elégedtek. Ez alatt észrevették, hogy a gazda leánya, ki beléptükör olvasott, letette a könyvet és remegve várta a történendőket. Az egyik rabló odafordult a leányhoz és údvárisan mondta: „Ah a kisasszony regényt olvas?” biztosítva őt egyszerűsind, hogy semmi bántódásuk nem lesz. Miután megvacsoráltak, kezét szorították a család mindegyik tagjával és távoztak. Mezei a rablókat, minden gavallérságuk dacára fejelentette és a csendőrök egy gyanus egyént már el is fogtak.

lomban a kötések eddigi mennyisége 2500 mmáza gabona helyett, kötéseként 3000 mmázára állapították meg. Eddig a mozgalom nem vezetett sikerre, minthogy a kényszer útján való behozatalt károsnak találták, egyeseket pedig nem bírtak létrehozni. Végre a gyakorlati utra tértek az érdekeltek oly formán, hogy 500 mmázásra szóló appointmentban végzik a kötések, mint az tegnap történt az új buzának ószkor leendő szállítására vonatkozó kötéseknel. A tőzsde közgyűlésén különben indítványozni fogják az 500 mmázás kötések kötelező behozatalt.

— **A magyar északkeleti vasut** nyiregyház-ungvári vonalán „Fényes-Litke” állomásának teherszállítványi forgalma mindnkább élénk arányokat ölt Ugyanis, ezen forgalom 1879-ben 1477 tonnát, 1880-ban 1654 tonnát, 1881-ben 1918 tonnát, 1882-ben 1947 tonnát tett. A szállítás egyedül október havában 310 tonnára emelkedett. Minthogy pedig ily mérvű forgalomnak a mostani raktár nem elegendő, a nevezett társulat — mint halljuk — elhatározta, hogy „Fényes-Litke” megálló helyén, a forgalomnak megfelelőe, egy nagy gabonarakartárt fog létesíteni s e tekintetben már a szükséges előintézkedéseket meg is tette.

mert az ősi szalonkának igen jó izü a husa, csupa jó falat, és sokkal kövérebb is, mint a tavaszi szalonka... Csak nem kell úgy ócsárolni!... Ami pedig a királyt illeti, miért kevered az ide; tudod, hogy a legmélyebb tisztelettel viseltem iránta s az ő rovására soha meg nem engednek magamnak tiszteletlenes, vagy illetlen szavakat... Ezt megmondhatod részemről a kis Agenornak.

— Tehát megengeded, hogy én magam fogadjam?

— De miért ne!? Amint neked tetszik! Csak sajnáljak! Ez biz olyan madár, aki után nem állának lesbe!

Hétfőn reggel, amint mondá, Bel-Acheul ur jókor elpárolgott a kastélyból. A szalonkázásra való kilátást, és talán az Agenornal történhető találkozás félelme roppant jó rugót szolgáltatót a kocsija kerekéibe. Mivel három órába került, meg a szomszéd kerülőhöz ér, magával vitte Finaud nevű vizsláját; mert arra számított, hogy majd úgye lesz azzal a fogolycsapattal, melynek ismerte a buvhelyét.

Októberben a foglyok úgy szaladgáltak a barázdákban, mint a nyul s tiszteletteljes távolban álltak a vadász puskája előtt. A csapat, melyet Finaud felvert, a lőtávolból jómesszire elrepsült és hogy úzöbe vesse, meglehetősen elhagyta utitársát: a délelőtti 11 órai vonat tíz perc múlva ment. Delutáni 3 órai vonat nem járt: a gróf megreggelizett a korcsmában s türelmesen várta az indulás perczét...

A grófa ez a nap szerencsétlenül tött ki! A második állomás a gőzmozdony, pedig elég jól eljár a kötelességében, nem akart tovább menni... Az aggódó utasok dugdosgatták az orrukat ki, a kocsi ablakán... A vihar dühösen futta a záport a hegy felől, a vasuti hidat elszakította az áram. Hirtelen vissza kellett fordulni... A mozdony megtette visszafelé az átfutott utat, s esti 10 órára átázva káromkodva haza került a jó Finauddal együtt, mely mindig ott járt a sarkában, farkat trombita módjára felkunkorítva, fulhegyig sárosan.

— Enyje de kutya egy idő ez, hé, Finaud!

... Ugye nagy bakot löttünk? A kutya nem válaszolt, még csak oda se gondolt...

Éjfélt után félelykor Bel-Acheul kastélyába visszatért a gazda kutyástól... Utitársa előtt kaput nyitva, így szólt: — Ne szomorkodjál, öreg Finaudni; eréd, keresd fel Agneort... Mondhatom neked, hogy vadszaga van annak a vadnak!

Bármenyire megalázva érezte is magát, hogy így átázva, csufosan került haza, úgy gondolta a gróf mégis, hogy jó lenne mindjárt tudatni a nejevel hirte eni visszatértét.

Szép csendesen kopogtat a neje ajtaján. — Ki az? kérdi a grófné. — Én! Nyisd ki! — Ki? Ön? — Én hát, terringettét, hisz halod jól! — Ne tetesse magát, kiált fel a grófné, ön rendőrbiztos. Ugy akarna ide bejutni, hogy a férjem hangját utánozza...

— De édesem, ha mondom... Ennél a szónál megáll a gróf: különös suttogást hall a szobából... Most meg határozottan, elfojtott léptek nesztét különbözteti meg, mintha valaki a szőnyegen csuszogna... Hallgatózik: épp most nyílik egy ajtó s szépen halkán bezáródik.

... Beakarja már rugni az ajtót, midőn magától feltárl az.

— Lépjén be uram! mondja a grófné kevélen. Állapítsuk meg legalább, hogy csak az erőszaknak engedtem...

Majd felismervén a gróft: — Ah, szavamra, ha valakit vártam volna ilyenkor, barátom! Önt bizonyára nem.

— Jól látom, válaszol a gróf, megváltoztatott hangon. Asszonyom! sziveskedjék, kérem, megmondani, hogy micsoda különös történt most kedgyednél?

— Semmi, vagy nagyon egyszerű valami; barátom!... Saint-Crispin báró ur és én elismételtük a gyönyörű összeesküvés jelenetét... Tudja ön, hogy hol van most a báró? Képzeld, hogy te vagy a köztársasági biztos, lassuk, mondd meg, hogy hol van?

Ebben a perczben valami trüszkölésféle hallatszik a nagy tölgyfa lábából, mely a szoba háttérében állt. A butor két szárnya feltárl s megjelen Agenor, meggömbült háttal, összevissza gyűrődött ruhában, szédült képpel.

— Ah ah, ön az, piczím, Agenorkám! mondja a gróf mérgesen.

— Igenis, barátom!... Összeesküvést foralok a törvényes király érdekében!...

— A törvényes feleség érdekében; ezt akarta tán mondani?

— Nem tudom, mit ért ön azalatt... — Megmagyarázom mindjárt két szóval... Ha valaha megcsiplek még ebben a szekrényben, piczímek, értd meg jól! olyan álmot ereszték becses husos részébe, amilyet, rendesen a gyenge vadslúdbé szoktam szánni... Megértettél, he?

A kis Agenorka ellillant legott... Ami a gróftól illeti ott hagyta a grófnét, szül. Priapeau asszonyt, de előbb ezt mondta még neki: — Asszonyom! most az egyszer megtörtént! De ha jövőre zart ajtóknál forral meg összeesküvést, fogadom, hogy megissza majd a levét... Ugy akarmó!...

Igy mond el a gróf a szalonka-vadászatról! Villemot Emiltől — francziából — fordította: Papp József.

Felelős szerkesztő: HENTALLER LAJOS. Kiadó tulajdonos: KUTASI IMRE.

Debreczeni színház.

(Hétfőn, jan. 22-ikén adott: „A peleskei notárius” bohózat. 4 felv. Irta: Gaal J.)

(T. L.) Szokatlanul nagy számu közönség nézte végig tegnap Gaal örökfiu bohózatát, az öreg „Peleskei notárius” mely kitűnő, gyorsan folyó, kedélyes előadásban folyt le elejétől végig.

A szereplők mindenike kellő gondot fordított szerepére.

Németh (Zajtay) sok derűtséget okozott, habár nem volt képes oly józú humor önteni játékkába, minőkkel tegnapelőtt este öntött Kánya szerepébe.

Boránd tulzott vasat nem szerepében; de helyrehozta ezt, mint mexikói vőlegény, mely szerepben ritka alakító képességének és ügyességének ismét nem mindennapi jelet adta. A szerepbe ügyesen beleszótt kuplét a közönség tizenetikus tapssal ujrátzatta. Hogy pedig érdeme teljes legyen, hát felemlítjük hogy e szerepet — csak úgy sebtibe vette át Latabártól, s mint igazi vőlegény játszott a végig.

Erdélyi K. Teréznek (Tóti Dorka) sikerült maszkija érdemel említést.

Iványi M. abban a pár taktusban is, melyet énekel, gyönyörű hanganyagát feltűnően emelte érvényre; valóban óhajandó volna, ha e kitűnő hangu kardaloknő nagyobb énekes szerepben mutatná már egyszer be az igazgatóság.

Tordai szintén igen hasznavehető kardalok, ezt ez estén kétféle szerepben is megmutatta; csupán arra figyelmeztetjük, hogy máskor, ha hortobágyi juhász személyesít, szedje le ujjairól az a r a u y ü r ü k e t.

A többi szerep Benedek, Krecsányiné, Egry, Abonyi, Dancz-Nina, Somló kezeiben volt s ezzel azt hisszük mindent elmondunk.

GAZDASÁG, IPAR, KERESKEDELEM.

— **Reform a gabona határidőüzletben.** A helybeli gabonakereskedők körében régebb idő óta mozgalom van, hogy a határidőüzlet forga-

CSARNOK. ÖSSZEESKÜVÉS.

Villemot Emiltől — francziából.

— Ki mondja azt neked, hogy a király... — Oh, nem mondta azt nekem senki, de tudom bizonyosan. E kitűnő fejedelemnek anyi kedve sincs Franciaország trónjára lépni, mint nekem hogy nincs a notredamei torony legtejejeről leugrani... Csendes ember ő, ellensége a politikával járó sok zenebonának, szereti a békét, a meleg ételt, meg a friss italt, amit persze nem is tudok rosszalni benne. Ha mégis minden áron uralkodni akar Franciaország boldogítására, hamarosan elvesztené minden jó és kedves szokását. Elmondaná olykor, hogy: — Én vagyok a király! — s ennyi elég is lesz tőle. Rosszul gondolják, hogy többre is látja; tudom biztosan, hogy nagyon unná magát, ha egy szép napon esetleg arra üne ki az általános szavazattöbbség, hogy kiteszik a szűrtét.

— Engedj meg, hogy nem lehetek veled e y véleményen; felelt a grófné, orrát finortogatva...

A társalgás itt megszakadt!... A jövő héten pontosan fenntartá jogát ahöz az egyhez, hogy — duzzoghasson... S ami fő, az bosszantotta ugyancsak, hogy a férje mintha azt észre sem vette volna.

Ki beszélhetné el azt mind, ahogy kell, ami Priapeau-leány sziva s leike mélyében történik! Del-Acheul asszony panaszkodott, hogy férje fel se veszi a királyt: de az az igaz, hogy a gróf a nejét sokkal inkább elhanyagolta, mint V. Henriket. Mindig vadászai és kutyái társaságában, egy perczet sem szentelhetett a francia szédélges követelményeinek. Ha haza ment estenként a kastélyba, ki volt fáradva, el volt törőde, csupa sánta béna lett, mint valami szent földről haza érkezett lovag. Bel-Acheul asszony úgy találta, hogy a gróf egyszerre csak nem oly buzgó királypárti, férjnek meg nagyon gyenge... Sőt talán, — bár arról nem beszélt, a férj még bűnösebbnek tűnt fel előtte, mint a bourbonitá...

Egyszer, nagyon, korán reggel, a grófné levelel kezében, belép férje szobájába: — Bocsáss meg, hogy háborgatlak, édesem, de épp most fontos híreket vettem a futártól!

— Micsoda, híreket?... Talán annak a jó Priapeaunak, az én ipamuramnak az élete forog veszélyben?... — Nem erről van szó, hála istennek! Saint-Crispin Agenor báró levelelben értesít, hogy a király érdekében forralt összeesküvés jól halad... Az algróf holnapután itt lesz; most végzi teendőit Anjon és Touraine gróf-ságokban

— Agenor?! A piczi Agenor, akit mi csak Pomme-d'Apinak hívunk?!... Bizonyos vagy arról, hogy jól olvastad, és nem csalódtál? — Hát a kis Agenor csakugyan általkult királypárti üynökké?! A kis drót bubá!...

No hisz, mondhatom, ha ilyen kezekbe teszik le a király ügyét, Chambord gróf ur alhatik nyuuton...

— Oh, ismertem a te elveid; feleli a grófné, nem is feleslegetek veled. Csak azt kérem tőled, hogy a királyi ügy bajnokát jól fogadjuk, hallgassuk ki komolyan, s ne tréfálj, ahogy szoktál.

— Ne tarts attól kedvesem... A te kedvedre lesz meg minden... Melyik nap jön Agenor, mond csak?! — Honnapután, hétfőn egy órakor! — A gróf homlokára ütött, mint olyan ember, akinek egyszerre valami eszme villan fel az agyában.

— Terringettét! ez ugyan nagyon rossz-korra esik... Eppen hétfőre vagyok meghíva a béquilletti kastélyba, Marolles barátomhoz, — szalonka-vadászatra...

— Nem halaszthatnád azt más napra? — Lehetetlen, édes Antoinette... Az idejéből már is majd kifogyunk. Ha nem látunk utána, akkor ugyan kifogyunk a szalonkából; már is ritkul...

A grófné leirhatatlan gunnyal mosolygott.

— Eszerint, te többre becsüld a királynál azt a mihaszna szalonkát?!... — Te! te! te!... Először is, az ugyan semmi mihaszna szalonka, ahogy te mondd,

CSARNOK. ÖSSZEESKÜVÉS.

Villemot Emiltől — francziából.

— Ki mondja azt neked, hogy a király... — Oh, nem mondta azt nekem senki, de tudom bizonyosan. E kitűnő fejedelemnek anyi kedve sincs Franciaország trónjára lépni, mint nekem hogy nincs a notredamei torony legtejejeről leugrani... Csendes ember ő, ellensége a politikával járó sok zenebonának, szereti a békét, a meleg ételt, meg a friss italt, amit persze nem is tudok rosszalni benne. Ha mégis minden áron uralkodni akar Franciaország boldogítására, hamarosan elvesztené minden jó és kedves szokását. Elmondaná olykor, hogy: — Én vagyok a király! — s ennyi elég is lesz tőle. Rosszul gondolják, hogy többre is látja; tudom biztosan, hogy nagyon unná magát, ha egy szép napon esetleg arra üne ki az általános szavazattöbbség, hogy kiteszik a szűrtét.

— Engedj meg, hogy nem lehetek veled e y véleményen; felelt a grófné, orrát finortogatva...

A társalgás itt megszakadt!... A jövő héten pontosan fenntartá jogát ahöz az egyhez, hogy — duzzoghasson... S ami fő, az bosszantotta ugyancsak, hogy a férje mintha azt észre sem vette volna.

Ki beszélhetné el azt mind, ahogy kell, ami Priapeau-leány sziva s leike mélyében történik! Del-Acheul asszony panaszkodott, hogy férje fel se veszi a királyt: de az az igaz, hogy a gróf a nejét sokkal inkább elhanyagolta, mint V. Henriket. Mindig vadászai és kutyái társaságában, egy perczet sem szentelhetett a francia szédélges követelményeinek. Ha haza ment estenként a kastélyba, ki volt fáradva, el volt törőde, csupa sánta béna lett, mint valami szent földről haza érkezett lovag. Bel-Acheul asszony úgy találta, hogy a gróf egyszerre csak nem oly buzgó királypárti, férjnek meg nagyon gyenge... Sőt talán, — bár arról nem beszélt, a férj még bűnösebbnek tűnt fel előtte, mint a bourbonitá...

Egyszer, nagyon, korán reggel, a grófné levelel kezében, belép férje szobájába: — Bocsáss meg, hogy háborgatlak, édesem, de épp most fontos híreket vettem a futártól!

— Micsoda, híreket?... Talán annak a jó Priapeaunak, az én ipamuramnak az élete forog veszélyben?... — Nem erről van szó, hála istennek! Saint-Crispin Agenor báró levelelben értesít, hogy a király érdekében forralt összeesküvés jól halad... Az algróf holnapután itt lesz; most végzi teendőit Anjon és Touraine gróf-ságokban

— Agenor?! A piczi Agenor, akit mi csak Pomme-d'Apinak hívunk?!... Bizonyos vagy arról, hogy jól olvastad, és nem csalódtál? — Hát a kis Agenor csakugyan általkult királypárti üynökké?! A kis drót bubá!...

No hisz, mondhatom, ha ilyen kezekbe teszik le a király ügyét, Chambord gróf ur alhatik nyuuton...

— Oh, ismertem a te elveid; feleli a grófné, nem is feleslegetek veled. Csak azt kérem tőled, hogy a királyi ügy bajnokát jól fogadjuk, hallgassuk ki komolyan, s ne tréfálj, ahogy szoktál.

— Ne tarts attól kedvesem... A te kedvedre lesz meg minden... Melyik nap jön Agenor, mond csak?! — Honnapután, hétfőn egy órakor! — A gróf homlokára ütött, mint olyan ember, akinek egyszerre valami eszme villan fel az agyában.

— Terringettét! ez ugyan nagyon rossz-korra esik... Eppen hétfőre vagyok meghíva a béquilletti kastélyba, Marolles barátomhoz, — szalonka-vadászatra...

— Nem halaszthatnád azt más napra? — Lehetetlen, édes Antoinette... Az idejéből már is majd kifogyunk. Ha nem látunk utána, akkor ugyan kifogyunk a szalonkából; már is ritkul...

A grófné leirhatatlan gunnyal mosolygott.

— Eszerint, te többre becsüld a királynál azt a mihaszna szalonkát?!... — Te! te! te!... Először is, az ugyan semmi mihaszna szalonka, ahogy te mondd,

